

шеніе-то на Папж-тж. На това обвиненіе Гусъ отговори, посрѣдъ смѣхоріи-тѣ и приемивки-тѣ на Събора, че “никакъвъ отзвъ не може да бжде по-праведенъ и окончателенъ отъ отзвива къмъ Христа, който никога не може да сгрѣши.”

Тъкмо когато събраніе-то щѣше да се распу-етне, Сигизмундъ се исправи и като се обърнж къмъ Гуса, който стоеше на прѣдѣ му обкованъ въ желѣза, караше го да се подчини на рѣшеніе-то на Събора и да се покае ; ако ли не, Съборъ-тѣ имаше право да постѣпи съ него както ще. “Да,” извика Императоръ-тѣ, “ный бяхмы прѣдпочели съ наши-тѣ си ржцѣ да приготвимъ огня за тебе, нежели да тя оставимъ да бждеш тѣй опоритъ както си былъ до сега.” Гусъ възрази въ име-то Божіе че той не ще никакъ да опоретствува и че е готовъ да си промѣни миѣніе-то, стига само да му покажжтъ нѣкое по-добро поученіе.

На 8-й Юній, Гусъ застанж прѣдѣ Събора за третій и послѣдній пжтъ. Тридесетъ и деветъ обвинителни членове, повечето отъ които бѣхж извадени отъ списаніе-то му “За Церквж-тж,” ся прочетохж прѣдѣ събраніе-то. Той си исповѣда че нѣкои си отъ тѣзи членове сж были исказани отъ него и, за доказателство на свои-тѣ миѣнія, принесе доводи отъ Св. Писаніе и отъ списанія-та на святы-тѣ отцы ; но нѣкои си и други той отхвърли, като доказа че сж или съвършено измайсторосаны или злѣ прѣтълкуваны. Сичкы-